



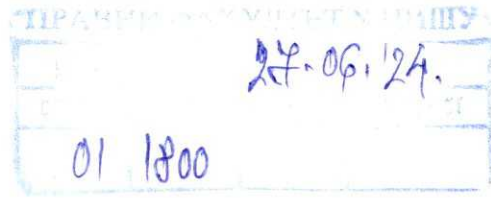
Универзитет у Нишу  
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ  
Бр. 01-1800/1  
27/06/2024. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

### О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Дигитално партнерско сексуално насиље (Осветничка порнографија) као облик криминалитета”, кандидата Вукићевић Данијеле, број досјеа М002/22-ИТ, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 27/06/2024. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И  
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА



**Катедри за кривичноправне науке  
Правног факултета Универзитета у Нишу**

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 24.05.2024. на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу предложена је, а одлуком декана бр.01-1428 од 27.05.2024. формирана Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „Дигитално партнерско сексуално насиље (Осветничка порнографија) као облик криминалитета“, кандидаткиње Данијеле Вукићевић, број индекса М002/22-ИТ. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада подноси следећи:

**ИЗВЕШТАЈ**

Мастер рад под називом: „Дигитално партнерско сексуално насиље (Осветничка порнографија) као облик криминалитета“ кандидаткиње Данијеле Вукићевић написан је на 75 страница компјутерски обрађеног текста, без прореда. Кандидаткиња је цитирање вршила у фуснотама (укупно 89). Литерарну подлогу рада чини 46 иностраних и домаћих извора књига, библиографских јединица (уџбеника, приручника, коментара закона и статистичких података) и други бројни научни и стручни радови објављени у часописима, уз осталу истраживачку грађу – 19 законских и подзаконских аката, као и електронски извори.

Структурално рад је подељен на три дела: 1) Појам и облици компјутерског криминалитета, 2) Осветничка порнографија, 3) Анализа добијених резултата о пријавама упућеним Посебном јавном тужилаштву за високотехнолошки криминал.

У уводу (стр. 1-5) кандидаткиња је изложила предмет свог рада указујући да је свеобухватни напредак технологије у протеклих седамдесет година створио парадигматску трансформацију у свим аспектима људског живота. Централни протагониста ове технолошке експлозије је компјутер, који је постао присутан у скоро сваком домаћинству. Употреба рачунара као кључног инструмента за повећање продуктивности и олакшавање приступа информацијама је укореењена у темељима савременог друштва, што их чини незамисливим без присуства ових технолошких ентитета. Међутим, појава рачунара и њихова даља еволуција довела је до појаве нових облика криминалних активности и иновативних методологија за њихово извршење. Изазови који произилазе из технолошког напретка захтевају не самотехничка решења већ и мултидисциплинарни приступ који укључује правне, етичке и друге факторе како би се на адекватан начин одговорило на растуће претње у областима сајбер безбедности. У последње време као вид компјутерског криминалитета јавља се осветничка порнографија. С тим у вези неопходно је посветити пажњу њеним појавним облицима како би надлежни органи што пре знали како

да препознају њено извршење, али и на којиначин да реагују у складу са постојећим нормативним оквиром.

У првом делу мастер рада под називом „Појам и облици компјутерског криминалитета“ (стр. 6-23) кандидаткиња је указала на изазове ове појаве, на појам и облике компјутерског криминалитета као и на врсте компјутерског криминалитета. Компјутерски криминалитет, можесе дефинисати као облик криминалног понашања који користи компјутерску информатичку технологију у сврху извршења кривичног дела или се сам рачунарупотребљава као средство за извршење криминалне радње, на начин да се остварује некапоследица. У раду је даље извршена и анализа кривичних дела оштећење рачунарског система или података, компјутерска саботажа, рачунарска превара, хакинг криминалитет, спречавање и ограничавање приступа јавној рачунарској мрежи и компјутерске злоупотребе. Посебну пажњу посветила је појму и врстама нападача и напада у сајбер простору указујући на то да нападачи у области информационо-комуникационих технологија често користесвоје знање и стручност како би проникли у рачунарске системе, крали информације, уништавали податке или ометали нормално функционисање система. За борбу против оваквих напада, неопходно је да постоје ефикасни механизми за откривање и спречавање инцидената, као и да се примене одговарајуће законске и техничке мере за заштиту информација и рачунарских система. Исто тако, образовање и освешћивање јавности о безбедносним ризицима које носи употреба информационо-комуникационих технологија може допринети смањењу броја напада и заштитикорисника. Кандидаткиња је затим извршила поделу група нападача на: White Hat хакере, Black Hat хакере, Grey Hat хакере и Blue Hat хакере и извршила анализу сваког од њих. Потом је уследило поглавље које се тиче карактеристичних врста напада и то : Denial-of-Service - DoS (напада ускраћивањем услуга), botnet-ботови (енгл. bots, скраћено од robots), phishing (фишинг), spam (спем), social engineering (социјални инжењеринг), spoofing (спуфинг) и малициозни (злоћудни) програми.

Даље кандидаткиња наводи да су најзначајнији правни документи који се односе на сузбијање и спречавање настанка компјутерског криминалитета настали су под окриљем ОУН, Савета Европе и Европске Уније, а да постоји још и низ других организација и иницијатива које сезалажу за борбу против сајбер криминала, као што су: Интерпол, Канцеларија Уједињених нација за борбу против дроге и криминала (UNODC - United Nations Office on Drugs and Crime), група држава названих Г-8: Организација америчких држава (OAS- Organization of American States); Организација за економску сарадњу Азије и Пацифика (АПЕС - Asia Pacific Economic Cooperation), Организација за економску сарадњу и развој (OECD - The Organization for Economic Cooperation and Development), Организација за европску безбедност и сарадњу (OEBS – Organizacion for Security and Co-operation in Europe) и др. Уједињене нације су предузелене неколико важних корака кроз усвајање различитих резолуција и приручника усмерених на борбу против ове врсте криминала у савременом свету. Међу правним инструментима које је усвојила Европска унија кандидаткиња истиче три директиве. Прва је Директива о правној заштити компјутерских програма, која обезбеђује заштиту интелектуалне својине над компјутерским програмима. Друга је Директива очувању података добијених или обрађених током пружања јавно доступних електронских комуникационих услуга или јавних комуникационих мрежа. Трећа је Директива 2013/40/EУ која се односи на усклађивање законодавства држава чланица о нападима на информационе системе и њиховој кривичноправној заштити.